

OU JERUSALEM CENTRE.

RABBI DR ALAN ABRAHAM KIMCHE

"Great Jewish Thinkers"

Rabbi Issac Abarbanel (1437 - 1508)

(Lisbon, Portugal. – Toledo, Spain. – Naples, Padua, Venice, Italy)

As a financial and political genius he served six kings in the courts of Portugal, Spain, Naples and Venice, - as a diplomat, statesman, financier, counsellor and mediator. But having lived through the harsh suffering of the Expulsion of Jews from Spain and Portugal in 1492 and 1497 respectively, he sought to inspire the soul of his people by encouraging messianic hope in order to counter the general feelings of hopelessness and despair.

After the Expulsion, he believed that the messianic arrival was imminent in 1503. Between 1496 and 1498 he wrote three messianic works which form part of a larger work entitled **מגדל ישועות**, "*Tower of Salvation*". This was the largest and most comprehensive work on this subject ever written.

1. **מעייני הישועה**, "*The Wellsprings of Salvation*", a commentary on the Book of Daniel and its predictions of the Redemption.
2. **ישועות משיחו**, "*The Salvation of His Anointed*", an interpretation of Talmudic and Midrashic literature about the Mashiach;
3. **משמיע ישועה**, "*Announcing Salvation*", a commentary on all the messianic prophecies in the books of the Nevi'im.

METEMPSYCHOSIS - 'GILGUL NESHAMOT' DEVARIM CH.25.
PARSHAT KI TETZEI. 'THE CASE OF YIBUM'.

כִּי־יִשְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין־לוֹ לֹא־תִהְיֶה אֲשֶׁת־הַיֵּמָת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר
 יִבְמָה יִבֵּא עָלֶיהָ וּלְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמָה:

When brothers dwell together and one of them dies and leaves no son, the wife of the deceased shall not be married to a stranger, outside the family. Her husband's brother shall unite with her: he shall take her as his wife and perform the levirite duty.

וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יִקְוֹם עַל־שֵׁם אָחִיו הַיֵּמָת וְלֹא־יִמָּחַה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל:

The first son that she bears shall be accounted to the dead brother, that his name may not be blotted out in Israel.

ABARBANEL טעם היבום וסודו כפי מה שמצאנו לראשונים קדמונינו המקובלים מפי משה רבינו עליו השלום ועמהם הסכי' פיתגורס. הוא הדעת שנפשות בני ישראל יועתקו או תאצלנה מגוף אל גוף. וכתב הרמב"ן בפירושו (פ' וישב) וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע. שהעניין הוא סוד מסודות התורה בתולדות האדם. ואומר שגלגול נפש הישראלי אצל המקובלים הוא בחסד האל על ברואיו. הראשון להשלים ביתר שאת הנפש השלמה ולהוסיף על שלמותה לכן אינו מהבטל שהאיש הישראלי במותו בקצור שני' תבא נשמתו בחמר אחר להוסיף בשלמותו עבודה כדי שתוסיף בגמול האמתי הנפש:

והשני שפעמים תתגלגל הנפש החוטאת לא להוסיף השלמות כי אם בעבור שלא זכתה אל שלמות כלל מהכרח החמר ולכן תהיה בגוף אחר אולי ישוב מדרכו הרעה וישוב אל אלוד וירצהו: והתכלית **השלישי** בגלגול יהיה פעמים לא להוסיף שלמות לנפש או להשלימה מחדש, כי אם להעניש הנפש החוטאת על מעשיה כשהיו רעים וחטאים לה' מאד, הנה אז כדי שלא תקבל ענשה בעולם הנשמות שיהיה עונש גדול מנשוא,